

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krystyna Bednarczyk

w sprawie z wniosku:

1. B. Z.,

2. J. S. Przedsiębiorstwa Budowlano - Usługowego 'S.' s.j. w S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o istnienie obowiązku ubezpieczenia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw

Publicznych w dniu 18 marca 2005 r.,

na skutek kasacji wnioskodawcy J. S. Przedsiębiorstwa Budowlano Usługowego

"S." s.j. w S. od wyroku Sądu Apelacyjnego w R.

z dnia 30 września 2004 r., sygn. akt III AUa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. S. wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sadu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w R. z dnia 30 września 2004 r. III AUa .../04 w sprawie o objęcie pracowniczym ubezpieczeniem społecznym B. Z., którego to prawa odmówiono wobec stwierdzenia, że umowa o pracę między wnioskodawcą a B. Z. była nieważna jako czynność prawna pozorna (art. 83 § 1 k.c.). Kasację oparł na obu podstawach wymienionych w art. 393¹ k.p.c. a jako okoliczności uzasadniające jej rozpoznanie przedstawił następujące zagadnienia

prawne: 1. „czy zasadnym jest oddalenie odwołania na podstawie art. 83 § 1 k.c. w związku z art. 2 i 300 k.p., podczas gdy Prokuratura Rejonowa w R. sygn. akt I Ds. ../04 umarza śledztwo wobec wnioskodawczynie o podejrzenie popełnienia przestępstwa z art. 271 § 1 k.k.”, 2. „czy skoro przepis art. 60 k.c. w zw. z art. 300 k.p. pozwala stronom czynności prawnej polegającej na zawarciu umowy o pracę na swobodne i dowolne kształtowanie jej warunków tj. czasu jej trwania, warunków wynagradzania i miejsca świadczenia pracy, co istotnie miało miejsce w niniejszej sprawie i wnioskodawczynie pracę faktycznie świadczyła, to czy uprawnione jest stanowisko Sądu, iż zawarta umowa jest nieważna”, 3. „czy zasadnym jest w obowiązującym stanie prawnym przyjęcie pozorności umowy o pracę w okolicznościach, gdy wnioskodawczynie po 37 dniach pracy zachorowała, legalnie przebywała na zwolnieniu lekarskim i z tej przyczyny nie świadczyła pracy”.

Oceniając podstawy uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania lub odmowę takiego przyjęcia Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Zgodnie z art. 393 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów albo kasacja jest oczywiście bezzasadna. Wnioskodawca wprawdzie wskazał problemy stanowiące według niego istotne zagadnienie prawne, jednak faktycznie przedstawione pytania nie dotyczą kwestii prawnych lecz oceny konkretnego stanu faktycznego. W zaskarżonym wyroku przyjęto, że umowa mająca formalnie cechy umowy o pracę, została zawarta dla pozorów, gdyż zamiarem stron ją zawierających było osiągnięcie innych skutków niż świadczenie pracy za wynagrodzeniem. To stanowisko Sądu dotyczy ustaleń faktycznych a nie oceny prawnej. Przedstawione w kasacji pytania mają na celu dokonanie przez Sąd Najwyższy oceny prawidłowości poczynionych ustaleń faktycznych. Nie jest to istotne zagadnienie prawne w rozumieniu powołanego na wstępie przepisu.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 393 § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia kasacji do rozpoznania.